Admont, 2. Hälfte 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26898
Copyright: Admont, Benediktinerstift

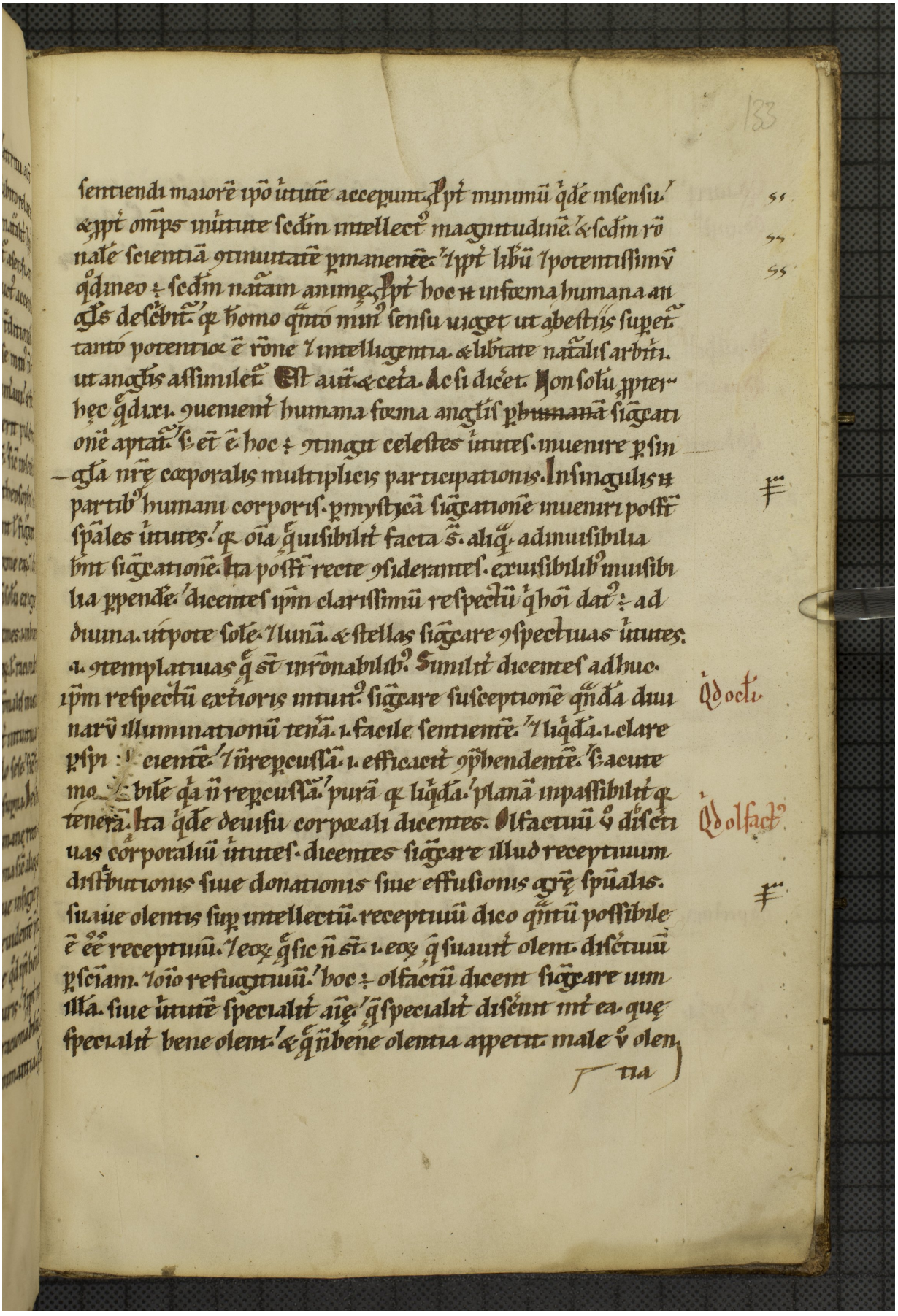

sentiendi maiorē ipō ūtutē accepum. ꝙpt minimū q̄dē insensu. ⁊ ꝙpt omps inūtute scdm intellect̄ magnitudinē. ⁊ scdm rō nale scientiā ꝙnuitatē ꝓmanentē. ⁊ ꝙpt libū ⁊ potentissimū q̄dneo ÷ scdm natām animę. ꝙpt hoc ꝛ insema humana an gls descbit. q̄ homo q̄nō min̄ sensu uiget ut abestiis supet. tanto potentior ē rōne ⁊ intelligentia. & libiate natalis arbiū. ut anglis assimilet. Et aut̄ & cet̄a. Ac si dicet. Non solū ꝓpter hęc q̄dixi. ꝙuenient humana sema anglis ꝓbumanā siḡcatiōnē aptat̄. s. et ē hoc ÷ ꝙnugit celestes ūtutes. inuenire ꝓsin gla nr̄ę cœporalis multiplicis participationis. In singulis ꝛ partib̄ humani corporis. ꝓmystica siḡcationē inueniri possit spales ūtutes. ⁊ q̄ oia q̄uisibilit̄ facta s. aliq̄ admuisibilia hnt siḡcationē. ita possit recte ꝙsiderantes. ex uisibilib̄ muisibi lia ꝓpendē. ⁊ dicentes ipm clarissimū respectū q̄ hoī dat̄ ÷ ad diuina. utpote solē. ⁊ lunā. & stellas siḡcare ꝙspectiuas ūtutes. i. ꝙtemplatiuas q̄ sit̄ irōnabilib̄. Similit̄ dicentes adhuc. ipm respectū exterioris uitut̄. siḡcare susceptionē q̄ndā diui narū illuminationū tenā. i. facile sentientē. ⁊ liq̄dā. i. clare ꝓsp : cientē. ⁊ ūrepcussā. i. efficacit̄ ꝙprehendentē. s. acute mo ÷ bilē q̄a ñ repcussā. ⁊ purā q̄ liq̄dā. ⁊ planā impassibilit̄ q̄ tenerā. ita q̄dē deuisu corpeali dicentes. Olfactuū ꝙ discti uas cōporaliū ūtutes. dicentes siḡcare illud receptiuum distributionis siue donationis siue effusionis aḡr̄ę spūalis. suauę olentis sup intellectū. receptiuū dico q̄ntū possibile ē ee receptiuū. ⁊ eoꝛ q̄ sic ñ sit̄. i. eoꝛ q̄ suaui olent. discuū ꝓsciam. ⁊ oio refugtiuū. ⁊ hoc ÷ olfactū dicent siḡcare uim illā. siue ūtutē specialit̄ aię. ⁊ q̄ specialit̄ discrnit̄ int̄ ea. quę specialit̄ bene olent. ⁊ q̄ ñ bene olentia appetit. male ꝙ olen

tia

Qd docti.

Qd olfact⁹